

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiného, Ph.D., ve věci

žalobce: **Slévárna HEUNISCH Brno, s.r.o., IČ: 27695905**
sídlem Zaoralova 11, 628 00 Brno
zastoupený advokátem Mgr. Milanem Chytilém
sídlem Vrchlického sad 6, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 65, Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2022, č.j. MZP/2022/560/1002,
sp. zn. ZN/MZP/2022/560/127,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2022, č. j. MZP/2022/560/1002, sp. zn. ZN/MZP/2022/560/127, kterým žalovaný částečně změnil a jinak potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Odboru životního prostředí (dále jen „krajský úřad“) vydaného dne 28. 4. 2022 sp. zn. S-JMK

143647/2021 OŽP/Ber, č. j. JMK 62419/2022 o 13. změně integrovaného povolení zařízení „Slévárna šedé litiny“ v k. ú. Líšeň provozovatele slévárny, kterým je žalobce.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné.

Limit TOC na formovně od 1. 5. 2023 - 50 mg/m³

3. Stanovený emisní limit TOC je nepřijatelný. Hodnota je 3x nižší než zákonná norma. Stanovením limitu od 1. 5. 2023 žalovaný zasáhl do práv žalobce v rozsahu neodpovídajícím okolnostem daného případu. Limit nebyl řádně odůvodněn, žalovaný se dostatečně nevypořádal s odvolacími námitkami. Žalobce citoval judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“), týkající se nepřezkoumatelnosti. První linie posudku je psaná podmiňovacím způsobem, týkající se stanovení emisních limitů pro konkrétní látky identifikované zpracovatelem posudku v bezpečnostních a technických listech. Druhá obsahuje návrh celkových emisních koncentrací VOC. Zpracovatel posudku se snažil vypočítat a stanovit specifické emisní limity pro konkrétní látky, nikoliv pro „celkové emisní koncentrace VOC“, ve vztahu k nimž uvedl návrh limitu 50 mg/m³, z něž správní orgány vyšly. V posudku není uvedeno, proč byl limit stanoven právě v této výši a na základě jakých výpočtů, úvah či podkladů. To není patrné ani ze správních rozhodnutí. Správní orgán má v rámci odůvodnění emisního limitu vysvětlit, zda by jím zamýšleného efektu nebylo dosaženo i při stanovení limitu nikoliv tak přísného, zda se z jeho strany nejedná o nepřiměřený zásah. Pokud bude žalobci stanovena nejnižší hodnota stanovená v prováděcí vyhlášce, bude to muset dle správních orgánů vést k tomu, že dojde k vyřešení problematiky pachové zátěže.
4. Byly porušeny základní zásady správního procesu – zásady proporcionality podle § 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a požadavky dle § 2 odst. 4 správního řádu. V rámci příprav nového referenčního materiálu nejlepších dostupných technik pro kovářny a slévárny se počítá se lhůtou 8 let pro zavedení opatření pro snížení emisních koncentrací TOC. Jednoroční lhůta stanovená krajským úřadem a potvrzená žalovaným není vůbec na místě.

Stanovení emisních limitů pro konkrétní látky

5. Hodnoty stanovené v posudku na základě výpočtových stavů nebyly stanoveny řádně, nemohou být podkladem pro budoucí změnu integrovaného povolení. Vychází z nesprávně stanovených čichových prahů. S rozsáhlými námitkami žalobce se žalovaný řádným způsobem nevypořádal. V diplomové práci, jíž zpracovatel posudku neuvedl v použitých podkladech, jsou čichové prahy zmíněny okrajově, a to v příloze č. 7. Zdroj není ani řádně označen; je uvedeno pouze „Příloha č. 7 k diplomové práci: Tabulka čichových prahů vybraných sloučenin. Zdroj: www.odour.cz.“ Na webu tabulku nelze nalézt. Žalobce ve svém odvolání uvedl odborné zdroje a konkrétní hodnoty čichových prahů jednotlivých látek. Tímto se žalovaný vůbec nezabýval, omezil se na konstatování o ověření středních hodnot krajským úřadem. Závěry žalobce a správních orgánů se rozcházejí ve výši čichového prahu. Lze se podívat nad tím, jak správní orgán ověřoval střední hodnoty a z jakých „veřejně dostupných zdrojů“. Dotčené pasáže odvolání pro žalobce zpracovala Ing. P. A., CSc., od roku 2003 jednatelka a také aktuálně jediná společnice společnosti ODOUR, kterou správní orgán považuje v tomto směru za autoritu, pokud z webu této společnosti jako zdroje měla autorka diplomové práce údajně vycházet.

6. Pokud nebyly výchozí hodnoty čichových prahů řádně stanoveny, nemohou být správné ani výpočtové stavy 1a – 1g, 2a – 2g a 3a – 3g a dosažení emisních koncentrací konkrétních látek dle závěrů posudku. Toto nemůže být určující pro stanovení dalších závazných podmínek provozu zařízení. Nebylo ani řádně zjišťováno množství znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek obtěžujících zápachem. Zpracovatel posudku i správní orgány měli v souladu s přílohou č. 17 vyhlášky č. 415/2012 Sb. zjišťovat látky vznikající v důsledku chemických reakcí na příslušných výduších, nikoliv vyjít z bezpečnostních a technických listů. Při chemických reakcích vznikají látky zcela odlišné. Nebyl splněn první bod postupu dle zmíněné přílohy č. 17 vyhlášky č. 415/2012 Sb., a to „zjištění množství znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek obtěžujících zápachem“. Výše zmíněné výpočtové stavy jsou pouze nesprávně vypracovaným matematickým modelem nemajícím oporu v žádném skutečném měření. Povinnost měřit konkrétní látky uložena žalobci je výsledkem domněnek, že by provoz žalobce mohl tyto látky produkovat. To je nepřijatelné a v rozporu se zásadou proporcionality. Provedení jednorázového měření stojí několik stovek tisíc korun, které již byl žalobce nucen vynaložit. Splnění uvedené povinnosti měření bylo uloženo do 31. 8. 2022. Žalobce navrhl výslech Ing. P. A.

Nesoulad s BAT/Dokumentem BREF a neexistence dostupných technologií k dosažení uloženého specifického emisního limitu

7. Žalovaný řádně nevypořádal námitku nesouladu závěrů posudku, rozptylové studie a prvostupňového rozhodnutí se závěry o nejlepších dostupných technikách (dále také „BAT“) stanovenými v materiálu BREF „Referenční materiál nejlepších dostupných technik pro kovářny a slévárny, květen 2005“ (dále jen „Dokument BREF“) a námitku neexistence vhodné reálně dostupné technologie k dosažení uloženého specifického emisního limitu TOC na formovně od 1. 5. 2023 - 50 mg/m³. Nebylo prokázáno, že zdrojem zápachu je žalobce.
8. Přechod na ekologičtější varianty poжив je žalobci přičítán k tíži. Žalobce zdůvodnil, proč adsorpce, metoda termické oxidace, venturiho vypírka, biofiltrace ani biopračky nejsou technologiemi, které by byly v provozu použitelné za účelem dosažení uvedeného cíle. Žalovaný konstatoval, že podle Dokumentu BREF postupy existují, nevypořádal se s námitkami jejich nepoužitelnosti. Zpracovatel posudku metody obecně popsal, neřešil použitelnost metod ve slévárně žalobce. Nepoužitelnost jednotlivých technologií a výtky k nim byly řešeny s Ing. P. A., CSc. Technologie, kterou by limitu bylo možné dosáhnout, není fakticky dostupná. Dostupnost technologie je třeba posuzovat s ohledem na konkrétní okolnosti provozu, v daném místě a čase, s přihlédnutím k ekonomickým aspektům. Jako dostupnou technologii nelze hodnotit tu, která existuje, ale je finančně nedosažitelná pro jakýkoliv slévárenský provoz. Dle Dokumentu BREF je v případě existujících zařízení třeba vzít v úvahu jejich ekonomickou a technickou možnost modernizace. Úřad při stanovení závazných podmínek provozu, zejména emisních limitů, vychází z nejlepších dostupných technik a používá závěry o nejlepších dostupných technikách, aniž by předepisoval použití jakékoli konkrétní metody či technologie. Uvedené předpokládá, že musí existovat dostupné metody a technologie umožňující v konkrétním provozu dosažení uvedeného emisního limitu. Příloha č. 17 vyhlášky 415/2012 Sb. hovoří o identifikaci vhodných primárních a sekundárních opatření k omezení znečišťujících látek obtěžujících zápachem s ohledem na technologii a její účinnost. Jakkoliv je správními orgány a zpracovatelem deklarován postup dle této vyhlášky, k identifikaci vhodných opatření s ohledem na technologii nedošlo. Žalobce zpracovateli posudku poskytl požadovanou součinnost, znalci stačily pouhé tři

hodiny, aby se na místním šetření seznámil s provozem žalobce. K závěrům o nepoužitelnosti navržených metod v provozu žalobce není třeba rozsáhlejších informací, postačují údaje uvedené v posudku a ty, které si krajský úřad zjistil na opakovaných místních šetřeních a jednáních ve slévárně. Správní orgány i zpracovatel posudku rezignovali na identifikaci vhodných opatření k omezení znečišťujících látek obtěžujících zápachem s ohledem na technologii a její účinnost. Stanovený emisní limit nedosažitelný. Rozhodnutí je dle § 77 odst. 1 správního řádu nicotné, protože trpí vadami, jež jej činí fakticky neuskutečnitelným. Žalobce opět navrhl výslech Ing. P. A.

Námítka změny suroviny

9. Dle žalovaného se při změně pojivové směsi na ECOCURE BLUE v roce 2019 jednalo o změnu suroviny v povolení provozu ve smyslu § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 415/2012 Sb. a žalobce tak tížila povinnost provedení jednorázového měření emisí do 4 měsíců po změně pojiva. Žalobce povinnost měření ve stanovené lhůtě splnil, ve snaze vyjít vstříc požadavkům krajského úřadu. Povinnost byla uložena nezákonně, v daném případě nešlo o změnu suroviny v povolení provozu. Toto žalobce doložil vyjádřením vydaným dne 11. 5. 2022 společností ASK Chemicals Czech s.r.o., která je distributorem německého výrobce pojiv ASK Chemicals GmbH v ČR a SROV. Uvedené ve vyjádření platí pro pojiva ASKOCURE 388 a 666 pro ECOCURE BLUE či stávající ECOCURE SILVER. Při vývoji pojiv pro metodu Cold Box je snižován obsah škodlivých látek, při zachování a případně zlepšení technologických vlastností a zlepšení vlivu na životní prostředí. Tento kvalitativní pokrok vede ke marketingovému využití zpravidla změnou názvu nebo přidáním slova. Jde o tutéž surovinu, a to roztok fenolické pryskyřice (složka 1) a polyisokyanátu v rozpouštědlech (složka 2). Spojení „změna suroviny“ v povolení provozu ve smyslu § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 415/2012 Sb. je nutno vykládat tak, že jde o celkovou změnu používané suroviny ve smyslu obměny její základní složky, nikoliv jejího vylepšení spočívající pouze ve snížení obsahu škodlivých látek. Tomu přisvědčuje i to, že v rámci integrovaného povolení po změně č. 12 bylo žalobci uloženo používat výhradně chemické směsi se složením na bázi výrobků typu ECOCURE 30 a ECOCURE 60 – tímto je akceptováno, že všechny výrobky na téže bázi jsou výrobky na bázi téže suroviny. Na to nemá vliv to, že je pojivo vždy nejprve testováno. V rámci testování se provádí ověřování a potvrzování predikovaných vlastností uváděných výrobcem, tatáž pojiva se v rámci různých slévárenských provozů nikdy nechovají shodně.
10. Žalovaný nesprávně a nepodloženě vytýká žalobci, že jsou instalovány takové jádrařské stroje, na které nebylo vydáno povolení. Žalovaný se vyjadřuje k něčemu, co nebylo v rámci odvolání řešeno. Vyšší počet strojů (7) je uveden v rozhodnutí o změně č. 12 integrovaného povolení z roku 2019 a osmý stroj byl ohlášen krajskému úřadu v podání ze dne 29. 11. 2021.
11. Žalovaný uzavřel, že obtěžování obyvatelstva zápachem ze slévárny považuje za prokázané. Došlo k porušení další ze zásady dle § 3 správního řádu.
12. Spis z přezkumného řízení prováděného podle § 18 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů, nebyl součástí správního spisu, který byl předložen žalobci v rámci seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Součástí spisu byl pouze výsledný sedmistránkový dokument Vyhodnocení stížností občanů, které krajský úřad sám vypracoval (viz sběrný arch spisu). Jako seznam podkladů pro své rozhodnutí krajský úřad též uvedl pouze protokol z přezkumu a dílčí podklady obdržené v rámci přezkumu. K tomu žalobce citoval rozsudek NSS ze dne 15. 10. 2015, č.j. 3 As 70/2014-52. Není na místě

argumentace žalovaného stran nepodání námitek žalobcem proti protokolu o přezkumu. Ten dle Nejvyššího správního soudu nezasahuje ještě na rozdíl od zahájeného správního řízení do subjektivní sféry kontrolovaného subjektu. Pokud žalovaný vycházel z jednotlivých důkazů založených v rámci spisu o provedeném přezkumu, měl být tento spis řádně připojen ke správnímu spisu a uveden jako důkaz. Nadto z protokolu o přezkumu závazných podmínek integrovaného povolení (o provedené kontrole) ze dne 10. 9. 2021, sp. zn. S-JMK 143020/2020 OŽP/Ber, č.j. JMK 132762/2021, str. 4), je zřejmé, že některá obdržená hlášení se týkají i dnů, kdy slévárna prokazatelně nebyla v provozu.

13. Žalovaný sídlící v Praze a rozhodující tzv. od stolu je schopen učinit své závěry typu „Zápach produkovaný slévárnou je velmi charakteristický a není pravděpodobná jeho záměna s jiným druhem zápachu. Je třeba doplnit, že se v lokalitě nenachází žádná jiná slévárna, která by mohla obdobný typ zápachu produkovat“. Místního šetření se však žádný pracovník žalovaného neúčastnil, ani z něj nebyl pořizován protokol. Žalovaný dovozuje, že postupy použité krajským úřadem odpovídají logice a fungování systému AIRQ. Postupy použité úřadem postrádají nezávislost a nezainteresovanost. Subjektivní hodnocení stěžovatelů nemůže být objektivním kritériem pro posouzení. V dotčených lokalitách mnoho obyvatel proti žalobci aktivně vystupuje, obvykle tyto osoby stížnosti opakovaně posílají.
14. Z předložení pachové studie nelze dovozovat uznání žalobce, že obtěžuje okolí svým zápachem. Provoz kterékoliv slévárny byl, je a bude zdrojem zápachu. Žalobce odmítá, že je původcem zápachu. Správní orgány rezignovaly na zohlednění dalších zdrojů znečišťování, ačkoliv je krajský úřad připustil. To byl zřejmě důvod pro to, že posudek byl zadán a vypracován jako matematický model. Zpracovatel posudku vůbec nebral v úvahu další emitenty zápachu v oblasti (ZETOR KOVÁRNA, s.r.o., ZKL Brno, a.s., Kaiser servis, spol. s r.o., ZETOR TRACTORS a.s.).

Vypořádání ostatních námitek

15. Dle žalovaného žalobce nevěnuje problematice snížení pachové zátěže adekvátní pozornost, mohl předložit své vlastní odborné podklady. Žalobce krajskému úřadu dokládá své kroky ke snížení emisí, v poslední době realizuje několik projektů ke snížení emisí – přechod na ekologičtější pojivo ECOCURE SILVER, instalaci technologie pro ředění TOC při odlévání a testování formovací směsi a projekt úprav dopalovací komory. Žalovaný rozporuje tvrzení žalobce týkající se ekologických postupů v provozu žalobce, mj. zavádění ekologičtějších poživ. Uvedené tvrzení je účelové, žalobce dokládá potvrzení ze dne 15. 8. 2022 vydané společností ASK Chemicals Czech s.r.o., kde je uvedeno, že aktuálně ve slévárně užívané pojivo ECOCURE SILVER je ekologičtější, vhodné pro použití ve výrobě provozovatele, při jeho užití se předpokládá jak snížení emisí VOC, tak koncentrace sloučenin vázajících zápach, stejně jako, že jednotná bentonitová směs bude méně zatížena organickými zbytky poživ. Z uvedeného je zřejmý předpojatý přístup správních orgánů k žalobci. Jakýkoliv postup směrem k větší ekologizaci výroby a snižování emisí je předem kritizován. Lze tak mít pochybnosti o dodržování zásady nestrannosti.
16. Zpřísněná frekvence měření TZL a TOC na formovně není dostatečně odůvodněna. MČ Brno-Vinohrady, na jejíž požadavek se žalovaný též odvolával, navrhovala stanovit frekvenci jednou za 18 měsíců.
17. Žalovaný pouze rekapituluje postup krajského úřadu stran povinnosti dokončit „Rekonstrukci přípravný bentonitové formovací směsi pro formovací linku GF/HWS“, nezabývá se samotnou podstatou námitek, zejména důvody, proč objektivně není možné

rekonstrukci přípravny v uvedeném termínu provést. Těmito důvody jsou zejména značně opožděná dodávka hlavních strojů, zařízení od firmy Simpson a výpadky a posuny v termínech dodávek konstrukcí a prací z důvodu epidemiologické situace, kdy nebylo možno konzultovat detaily konstrukčního řešení s partnery z Německa, protože po dobu koronavirové epidemie měli úplně zavřenou kancelář. Na zpoždění má též vliv vysoká náročnost při provádění stavebních prací i při montáži, dále souběžný provoz starého a nového zařízení a dlouhé a problematické doby pro objednání šefmontérů.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

18. Žalovaný setrval na svém závěru a odkázal na rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a napadené rozhodnutí a také na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2017 č. j. 10 Af 48/2014-46, a rozsudek zdejšího soudu ze dne 29. 8. 2016 č. j. 30 A 91/2014-183, ze kterých vyplývá, jaký má být rozsah odůvodnění rozhodnutí.

K bodu II.A Limit TOC na formovně od 1. 5. 2023 – 50 mg/m³

19. Z databáze ohlášení souhrnné provozní evidence zasílané slévárnami vyplývá, že celkem 99 zdrojů kategorie 4.6.1, přílohy č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“), má stanoven specifický emisní limit pro organické látky vyjádřené jako TOC na základě rozhodnutí příslušného krajského úřadu. Celkem 77 zdrojů má stanovenou výši emisního limitu pro TOC na úrovni přesně 50 mg/m³, 16 zdrojů má stanovenou hodnotu emisního limitu pod touto úrovní a 13 zdrojů má hodnotu emisního limitu pro TOC na úrovni 150 mg/m³. Krajský úřad stanovil hodnotu emisního limitu pro TOC u zdroje formovna na úrovni nejčastější hodnoty stanovované této skupině zdrojů. Zpracovatel posudku měl k dispozici všechny potřebné podklady. Celková doba trvání revize je plánována ze strany EIPPCB do roku 2023. Z informací MPO i z tiskové zprávy žalobce (3. 8. 2022 - <https://www.heunisch.eu/cs/podnik/aktuality/vyjadreni-jense-heunische-reditele-slevarny-heunisch-brno-k-novym-podminkam-integrovaneho-povoleni>) vyplývá, že výsledkem revize BREF bude mimo jiné i cílová hodnota limitní hodnoty TOC ve výši 50 mg/m³ pro slévárny s předpokládanou dobou splnění do 8 let od přijetí revize tohoto BREF.
20. Krajský úřad obdržel prostřednictvím datové schránky dne 22. 9. 2022 od právního zástupce provozovatele následující protokoly z autorizovaného měření emisí: Protokol o zkoušce č. 22198 část 1, měřený zdroj: Slévárna železných kovů – formovna – pískové hospodářství – zdroj č. 106 – výduchy č. 160, č. 161, č. 162, č. 163, č. 164, č. 165 a č. 166 (TOP-ENVI Tech Brno, s.r.o., měření dne 24.- 29. 8. 2022, vystaveno dne 21. 09. 2022) a Protokol o zkoušce č. 22198, část 2, měřený zdroj: Slévárna železných kovů – zdroj č. 106 – Automatická formovací linka HWS – výduchy č. 167, č. 168, č. 169 a č. 170 (TOP-ENVI Tech Brno, s.r.o., měření dne 30. a 31. 8. 2022, vystaveno dne 21. 9. 2022). Zpřísněný emisní limit pro TOC 50 mg/m³ byl v době autorizovaného měření plněn na všech výduších.

K bodu II.B Stanovení emisních limitů pro konkrétní látky

21. Rozhodnutím o změně č. 13 integrovaného povolení nebyly žalobci stanoveny žádné emisní limity pro konkrétní látky. Krajský úřad pouze stanovil kroky, které mohou vést k následnému budoucímu stanovení specifických emisních limitů pro látky, jež byly zpracovatelem odborného posudku identifikovány ve vstupních surovinách a následně pomocí hodnot čichových prahů určeny jako pachově problematické. Závazné podmínky provozu směřují k možnosti stanovení specifického emisního limitu pro látky obtěžující

zápachem v dalších změnách integrovaného povolení. Znečišťující látky i skupiny látek (TOC), které mohou být nositeli obtěžujícího zápachu, byly řádně identifikovány zejména v odborném posudku zpracovaném Mgr. J. B. na základě bezpečnostních a technických listů předložených žalobcem v rámci správního řízení. Žalobce za celou dobu správního řízení (vč. přezkumu integrovaného povolení dle ust. § 18 zákona o integrované prevenci cca 1,5 roku) nedodal údaje o složení látek v odpadním plynu jednotlivých výdechů. Nebylo tak možné stanovit množství jednotlivých látek v odpadních plynech. Na základě předložených bezpečnostních a technických listů byly tedy identifikovány látky, které by potenciálně mohly obsahovat látky obtěžující zápachem v jednotlivých používaných vstupních směsích, byť v minimálních množstvích.

K bodu II.C Nesoulad s BAT/dokumentem BREF a neexistence dostupných technologií k dosažení uloženého specifického emisního limitu

22. Krajský úřad obdržel protokoly z autorizovaného měření emisí, námitka na neexistenci vhodné reálně dostupné technologie k dosažení uloženého emisního limitu TOC 50 mg/m³ na formovně od 1. 5. 2023 je tak bezpředmětná. Zmocněnec provozovatele zaslal krajskému úřadu protokol z technického měření emisí a pachových látek Automatické formovací linky HWS – výduchy č. 1, č. 2, č. 3 a č. 4 (č. 21253, TOP-ENVI Tech Brno, s.r.o., datum měření 26. 10. 2021), z něhož je zřejmé, že oproti předchozímu měření (ČIŽP, 2018) došlo k výraznému zvýšení koncentrací pachových látek. Z protokolů, které jsou součástí spisu, je zřejmé, že předmětná slévárna je zdrojem zápachu, který nutně musí obtěžovat obyvatelstvo okolních městských částí.

K bodu II.D Námitka změny suroviny

23. V rámci změny č. 12 integrovaného povolení bylo v podmínce č. 4.1.13 nově stanoveno, že „Provozovatel bude jako pojivo při výrobě forem metodou Cold Box používat výhradně chemické směsi se složením na bázi výrobků typu ECOCURE 30 a ECOCURE 60.“ Stejně tak je v provozním řádu tohoto zdroje, který byl schválen uvedenou změnou č. 12 integrovaného povolení výslovně uvedeno, že „Na výrobu jader metodou COLD-BOX (asi 75% produkce) se používá kromě křemičitého písku také pryskyřice A (ECOCURE 60, popř. jiná pryskyřice s podobným chemickým složením a jiným obchodním názvem), pryskyřice B (ECOCURE 30 popř. jiná pryskyřice s podobným chemickým složením a jiným obchodním názvem) – pryskyřice je pojivo, aditivum a katalyzátor.“ Dle ust. § 12 odst. 4 písm. d) zákona č. 201/2012 Sb. je provozní řád závaznou podmínkou povolení provozu a jako takový je de facto součástí výroku povolení provozu podle uvedeného zákona, které je v tomto případě nahrazeno integrovaným povolením. Pokud by se v případě nového pojivového systému mělo jednat o výrobně zaměnitelné suroviny, testování a zkoušení v takovém rozsahu by nebylo nutné provádět i s ohledem na tvorbu zápachu, a tedy emisí znečišťujících látek. Zachování principu účinku určité chemické látky ve výrobním procesu neznamena automaticky zachování chemického složení takového přípravku. Prokazatelně došlo ke změně složení směsi, co se týče množství jednotlivých složek základních chemických látek, současně jsou součástí nového pojiva i další nové látky, které ve výsledku mohou být právě látkami znečišťujícími vnější ovzduší dle definice v ust. § 2 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb. Při předchozím měření emisí zdroje Jáderna v roce 2019 dle protokolu č. 19087, byl tento zdroj osazen 5 jádrařskými stroji. Dle pravomocné změny č. 12 integrovaného povolení č. j. JMK 108212/2019, konkrétně závazné podmínky č. 4.1.11 je zřejmé, že „Na pračku plynů jsou napojeny dva stávající automatické vstřelovací stroje H25 a SPC 20 (výrobce f. Foundry Automation) a pět nových jádrařských strojů LB 50-100.“ Nejenže tedy nejsou instalovány

takové typy jádrařských strojů, na které bylo vydáno povolení, ale současně ani měření emisí nově instalovaných strojů neproběhlo v souladu s ust. § 3 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 415/2012 Sb., tedy do 4 měsíců po zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.

K bodu II.E Vyhodnocení stížnosti občanů

24. Podněty občanů a místní šetření byly vyhodnocovány v dostatečně dlouhém časovém úseku. Poskytly ucelený a objektivní obraz o situaci v dotčené lokalitě. Krajský úřad neodepíral žalobci právo nahlédnout do spisu o přezkumném řízení, kde byly všechny podněty, jejich ověření a samostatná místní šetření evidovány. Na jejich základě byl vytvořen souhrnný dokument, který se stal součástí správního řízení o změně integrovaného povolení. S tímto dokumentem byl žalobce seznámen před vydáním rozhodnutí. Žalobce roku 2021 předložil v rámci přezkumného řízení pachovou studii zpracovanou společností PRO – FILTER Brno, s.r.o., která otevřeně přiznává skutečnosti, že je okolí slévárny obtěžováno zápachem z jejího provozu a navrhuje určitá technická opatření na snížení koncentrace pachových látek na neobtěžující úroveň. Tímto sám žalobce uznal, že slévárna emituje pachové látky v obtěžující míře.

K bodu II.F Vypořádání ostatních námitek

25. Údajný proaktivní přístup se žalobce snaží dokládat kroky učiněnými až v důsledku požadavků v průběhu správního řízení, zejména z předmětné změny integrovaného povolení. Vyjma přechodu na pojivo ECOCURE SILVER nebyl krajský úřad o žádném z uvedených projektů informován, byť tak měl žalobce neprodleně učinit. Žalobce nadužívá pojem „ekologičtější“ ve smyslu, že se snad má jednat o pozitivní vlastnost a má mít snad za následek menší znečištění životního prostředí, tedy zejména vnějšího i vnitřního ovzduší. Toto tvrzení je nepodložené a účelové. Dodavatel pojiva ECOCURE SILVER deklaruje nižší emise škodlivin BTX (benzen, toluen a o-, m- a p-xylen) výhradně ve fázi odlévání a nikoli ve fázi vytloukání forem a regeneraci jader pro oživení formovací směsi. Uvedený pojivový systém však snižuje emise BTX v procesu odlévání (při styku jader s tekutým kovem) a to pouze obsah fenolu v regenerovaném písku. Žalovaný se vyjadřoval k pojivu ECOCURE BLUE, nikoli k nově používanému pojivu ECOCURE SILVER. Správní orgány vykonávají svou činnost, tedy chrání daný veřejný zájem na kvalitě ovzduší a ověřují všechna tvrzení zjištěná v průběhu správních řízení, v případě pochybností je prověřují. Důvodem zvýšení četnosti autorizovaného měření na jednou za kalendářní rok je potřeba četnějšího monitoringu problematických výduchů do vnějšího ovzduší pro sledování dopadů přijatých opatření ke snížení emisí znečišťujících látek, která byla v následujícím období slévárně uložena. Pokud dojde k opakovanému bezpečnému prokázání podlimitní úrovně koncentrací daných znečišťujících látek, tak je možno tuto četnost opět upravit dle zvyklostí daných pro daný typ zdroje dle znění příslušných ustanovení vyhlášky č. 415/2012 Sb.

IV. Replika žalobce

26. V reakci na vyjádření žalovaného byla soudu doručena replika žalobce, v níž žalobce v zásadě setrval na argumentaci vyjádřené v žalobě. Nad rámec uvedl následující.
27. Žalovaný se snaží „doplnit důvody“ svého rozhodnutí. Žalovaný na zásadní argumenty nereaguje, zaměřuje se na podružné otázky dané problematiky. Žalovaný neuvedl, kolik jiných provozovatelů má specifický emisní limit TOC stanoven na uvedené úrovni.

Žalovaný se zaměřil na zdroje se stanoveným emisním limitem a neuvádí počet zdrojů ostatních. V ČR je minimum obdobných provozů s podobnými technologiemi, které vůbec specifický emisní limit TOC stanoven nemají. Ke každému jednotlivému provozovateli/zdroji má být přistupováno individuálně. Generalizaci údajů v systému ISPOP nelze považovat za dostačující k trojnásobnému zprůsnění emisního limitu.

28. Při měření ve dnech 24. – 30. 8. 2022 nebylo v provozu žalobce zjištěno překročení limitu TOC 50 mg/m³. To není podstatné. Výroba žalobce je plánována na měsíce dopředu. Žalobce začal zajišťovat provedení uloženého autorizovaného měření, k čemuž byla lhůta do 31. 8. 2022. Provedení měření v červenci 2022 nebylo možné. Posléze byla celozávodní dovolená. Pro dodržení termínu bylo nutno provést měření v posledním týdnu v srpnu 2022. Výsledky prakticky dosáhly hodnoty 50 mg/m³. Lze očekávat, že při dalším měření budou výsledky odlišné. Při měření TOC je velké množství na provozovateli nezávislých proměnných. Toho si je nepochybně vědom i správní orgán, neboť uložil častější frekvenci měření. Není na místě, aby byl žalobci stanoven emisní limit TOC na formovně 50 mg/m³ jen proto, že jej jednou splnil. Znemožnění výroby v důsledku stanovení emisního limitu by bylo likvidační. Měření bylo provedeno na konci srpna 2022 a stálo 588.544 Kč. S ohledem na finanční náročnost je třeba posuzovat, zda uložená povinnost měření je v souladu se zásadou proporcionality podle § 2 odst. 3 správního řádu. Je absurdní, že žalovaný žalobci vyčítá, že nedodal údaje o složení látek v odpadním plynu. Měření by bylo nákladné. Z chemického složení látek na výduších nelze usuzovat, zda jsou zdrojem zápachu. Látky identifikované v posudku se běžně nacházejí v ovzduší města Brna a toto „pozadí“ nebylo zpracovatelem posudku vůbec zohledněno.
29. Žalovaný nově odkazuje na provozní řád. Pojiva ECOCURE BLUE i SILVER podmínku, že jde o jinou pryskyřici s podobným chemickým složením, splňují. Provozní řády uvádí pojiva ECOCURE, nikoliv původní ASKOCURE. Krajský úřad tak roku 2019 změnu pojiva za změnu suroviny nepovažoval. ČIŽP vychází ze stanovisek žalovaného a proti žalobci zahájila správní řízení o přestupku, kterého se měl dopustit tím, že u provozovaného vyjmenovaného zdroje znečišťování ovzduší jaderna v souvislosti se změnou suroviny pro výrobu jader, resp. u nových pojivových směsí ECOCURE BLUE 30 1 PART 1 a ECOCURE BLUE 60 PART 2 používaných od července 2019 s jiným složením oproti směsím (ASKOCURE 388 Teil 1 a ASKOCURE 388 Teil 2 používaným do té doby), nezajistil provedení jednorázového měření emisí nejpozději do 4 měsíců po provedené změně podle § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 415/2012 Sb. Z webu www.dychejbezobav.cz plyne, že v době celozávodní dovolené v provozu žalobce se obyvatelé cítili být obtěžováni zápachem. Žalobce porovnává stížnosti občanů z webu s údaji o směru větru dle meteostanice v areálu slévárny. Při vyhodnocení údajů za měsíc září 2022 bylo zjištěno, že v případě 57 % hlášení zápach pociťovaný stěžovatelem nemohl být z provozu žalobce.
30. Žalobci je opakovaně vyčítáno, že jeho jednání má vést k oddálení kroků státní správy. Žalobce nikdy nečinil průtahy v rámci správního či soudního řízení (žádosti odročování jednání, podávání blanko opravných prostředků atp.).

VIII. Posouzení věci soudem

31. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož

i předcházející rozhodnutí správce daně včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

32. Žalobce v žalobě navrhoval provedení dalších důkazů. Jednalo se o výsledky Ing. P. A., CSc., která s podílela jako odborně způsobilá osoba na formulaci odůvodněné odvolání, jak žalobce uvedl. Ing. P. O. tedy úzce spolupracovala se žalobcem a je otázkou, zda by za této situace mohla nestranně vypovídat jako svědek, pokud se podílela na tvrzeních uvedených v odvolání, která se promítla i do žaloby. Z její strany by se tedy jednalo spíše o doplnění tvrzení. Jak vyplývá z následujícího odůvodnění, žalovaný se s tvrzeními uvedenými v odvolání dostatečným způsobem vypořádal. Soud tedy neshledal důvod navrženou svědkyni předvolávat. Přínosným soud neshledal ani doplňování dokazování diplomovou prací Mgr. V. P., která měla ve věci zcela marginální význam. Dále žalobce navrhoval dokazování přípisem ze dne 29. 11. 2021 a úplným zněním výrokové části integrovaného povolení po změně č. 12 z roku 2019, tyto důkazy se měli týkat počtu stroj jádrařských strojů. Uvedená problematika však nemá žádný vliv na posouzení věci, proto soud neshledal důvod pro doplnění dokazování uvedenými listinami. (k tomu blíže bod 75. odůvodnění). Ostatní navržené listinné důkazy jsou součástí správního spisu. Soud podotýká, že žalobce k dotazu soudu nenavrhoval nařízení ústního jednání ve věci a ani soud k tomu neshledal důvody.
33. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce v podané žalobě uplatnil rovněž námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaného, zabýval se krajský soud nejprve otázkou, zda je napadené rozhodnutí způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je totiž vadou natolik závažnou, k níž je krajský soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex officio*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno.
34. K uvedené námitce zdejší soud na úvod připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.
35. Vychází-li krajský soud z výše uvedených závěrů, jakož i ze základních zásad vztahujících se k obsahovým náležitostem odůvodnění rozhodnutí, pak je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí tyto základní obsahové náležitosti nepostrádá. Z odůvodnění rozhodnutí je možno seznat, jakými úvahami byl žalovaný ve své rozhodovací činnosti veden, jakými skutečnostmi se zabýval a jaké důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Z rozhodnutí jsou patrné závěry, které žalovaný ve vztahu k žalobcem uplatněným námitkám zaujal a na základě jakých konkrétních skutečností k nim dospěl. Napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, o čemž svědčí i skutečnost, že žalobce se

závěry žalovaného obšírně polemizuje, a proto krajský soud mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí.

36. Rozhodnutí žalovaného dále soud neshledává ani nicotným. Napadené rozhodnutí netrpí vadami, jež by činili napadené rozhodnutí vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.
37. Předmětem sporu je posouzení toho, zda změna č. 13 integrovaného povolení byla provedena v souladu se zákonem.
38. Podle § 18 odst. 6 písm. b) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování (dále jen „zákon o integrované prevenci“) může Úřad provést přezkum podmínek integrovaného povolení na základě podnětu inspekce nebo krajské hygienické stanice.
39. Podle § 19 písm. e) zákona o integrovaném povolení, je úřad na základě přezkumu podle § 18 oprávněn *zahájit z moci úřední řízení o změně integrovaného povolení podle § 19a odst. 3*. Řízení dle § 19a odst. 2 zákona o integrované prevenci je tedy vždy zahajováno *ex officio*. Zákon výslovně počítá s tím, že podmínkou pro takový postup je buď *ohlášení provozovatele* [§ 16 odst. 1 písm. b)], či *předchozí přezkum* ve smyslu ustanovení § 18, případně též § 19 tohoto zákona (srov. rozsudek ze dne 15. 10. 2015, č. j. 3 As 70/2014-52).
40. Podle § 19a odst. 3 zákona o integrovaném povolení *Dojde-li úřad na základě ohlášení plánované změny v zařízení podle § 16 odst. 1 písm. b), která nebyla spojena se žádostí o změnu integrovaného povolení podle odstavce 2, nebo na základě přezkumu podle § 18 a 19 k závěru, že se nejedná o podstatnou změnu zařízení, ale že je nezbytné provést změnu integrovaného povolení, rozhodne o změně integrovaného povolení v řízení z moci úřední.*
41. Podle § 19 odst. 4 zákona o integrovaném povolení *Nejedná-li se podle závěru úřadu o podstatnou změnu zařízení, jsou účastníky řízení o změně integrovaného povolení zahájeného podle odstavce 2 nebo 3 subjekty uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) a b) a v § 7 odst. 2. Úřad si může vyžádat od provozovatele zařízení doplnění podkladů nezbytných pro vydání rozhodnutí. Úřad si vždy vyžádá vyjádření příslušných správních úřadů, jejichž působnosti se změna dotýká. Příslušné správní úřady zašlou úřadu své vyjádření do 15 dnů ode dne obdržení žádosti o změnu integrovaného povolení nebo oznámení o zahájení řízení o změně integrovaného povolení z moci úřední. Změnu integrovaného povolení zveřejní úřad obdobně podle § 13 odst. 9. Úřad zašle změnu integrovaného povolení ministerstvu do 7 dnů od nabytí právní moci této změny.*
42. Při posuzování jednotlivých žalobních výtek krajský soud vycházel z následujících skutečností doložených obsahem správních spisů.
43. Krajský úřad provedl na základě podnětu České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Brno (dále také „ČIŽP“), ze dne 13. 10. 2020, v souladu s ustanovením § 18 odst. 6 písm. b) zákona o integrované prevenci, s ohledem na masivní obtěžování občanů zápachem, přezkum závazných podmínek integrovaného povolení vydaného pro provoz zařízení „Slévárna šedé litiny“ v k. ú. Líšeň (dále také „slévárna“). Přezkum byl ukončen dne 29. 9. 2021 marným uplynutím lhůty pro podání námitek proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu č. j. JMK 132762/2021 o přezkumu závazných podmínek integrovaného povolení, který byl doručen dne 14. 9. 2021 žalobci.
44. Dle žalovaného bylo potvrzeno, že zařízení „Slévárna šedé litiny“, je významným zdrojem zápachu, který obtěžuje občany, a to v přímé závislosti na meteorologických podmínkách,

především pak na směr a sílu větru. Jako zdroj zápachu byla identifikována linka HWS, kde dochází k odlévání a chlazení odlitků, kdy při styku tekutého kovu s materiály jader a forem je uvolňováno velké množství organických látek, které jsou pak jako nositelé pachových vjemů transportovány výduchy nad objekt slévárny. Vzhledem k umístění slévárny oproti okolní zástavbě jsou pak následně tyto pachové látky transportovány podle popsaných meteorologických jevů do lokalit určených k bydlení. Byl zjištěn dosah tohoto efektu až do vzdálenosti cca 3 km od místa vzniku zápachu. Toto zjištění krajský úřad vyhodnotil jako podnět k zahájení řízení o změně integrovaného povolení, v jehož rámci byla řešena náprava tohoto nevyhovujícího provozního stavu žalobcova zařízení.

45. Krajský úřad stanovil s účinností od 1. 5. 2023, s ohledem na dobu potřebnou pro realizaci, opatření k dosažení uvedené bezpečné hodnoty z hlediska neobtěžování zápachem v dotčených oblastech. Nově stanovil emisní limit těkavých organických látek (dál jen „TOC“), které jsou nositelem pachového vjemu, ve výši 50 mg/m³. Krajský úřad žalobci uložil předložit pachovou studii a návrh technického řešení na snížení emisí TOC z provozu linky HWS, pískového hospodářství a jaderny, zajištění provedení jednorázového autorizovaného měření emisí TOC, isobutanolu, fenolu, o-Kresolu, m-Kresolu, p-Kresolu, propanalu a chlorfenolu na zdroji Formovna - linka HWS a zajištění provedení jednorázového autorizovaného měření emisí TOC, isobutanolu, fenolu, o-Kresolu, m-Kresolu, p-Kresolu, isopropylaminu, dimethylaminu, propanalu a chlorfenolu na zdroji Formovna – pískové hospodářství.

46. Zdejší soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že není povinen reagovat na všechny dílčí námítky (srov. např. rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2021, č. j. 8 Afs 114/2019-52).

Limit TOC na formovně od 1.5.2023 - 50 mg/m³

47. Dle žalobce je limit 50 mg/m³ v nepřiměřené výši. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že při stanovení tohoto limitu krajský úřad vycházel z rozptylové studie a dále tuto hodnotu navrhovala stanovit i ČIŽP. Krajský úřad při stanovení tohoto limitu vycházel rovněž z odborného posudku, v němž byl limit stanoven v této výši a při němž zpracovatel posudku vycházel z v posudku uvedených podkladů (výčet je uveden v kap. 2.1. odborného posudku), a zjištěný stav porovnával s platnými právními předpisy. Dle žalovaného je hodnota emisního limitu TOC ve výši 50 mg/m³ nejčastější hodnotou tohoto specifického emisního limitu uváděnou u rozličných technologických zdrojů v rámci příloh k vyhlášce č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona č. 201/2012 Sb. S ohledem na uvedené tak nelze mít za to, že by stanovený limit byl v rozporu se zákonem. Rovněž po prostudování spisového materiálu, vzhledem ke všem zjištěním, soud dospěl k závěru, že nebylo do práv žalobce zasaženo ve vyšším než nezbytném rozsahu. Ve vypořádání odvolacích důvodů neshledal soud žádné nedostatky, nelze tak spatřovat rozpor s žalobcem citovanou judikaturou.

48. Zpracovatel posudku se dle žalobce snažil vypočítat a stanovit specifické emisní limity pro konkrétní látky, nikoliv pro „celkové emisní koncentrace VOC“, nikde v posudku není, proč byl limit stanoven právě v této výši a na základě jakých výpočtů, úvah či podkladů. Závěr posudku je dovozen na základě předchozích zjištění uvedených v odborném posudku a podložen podklady.

49. Správní orgán má dle žalobce v rámci odůvodnění emisního limitu vysvětlit a zabývat se i tím, zda by jím zamýšleného efektu nebylo dosaženo i při stanovení limitu nikoliv tak přísného. Krajský soud má za to, že správní orgány dostatečně vysvětlily, proč považují na

důležité snížení emisního limitu na 50 mg/m³. Správní orgány se dále snažily stanovit takový emisní limit, který zamezí tomu, aby byla pachová zátěž pro okolní zástavbu tak výrazná.

50. Zdejší soud neshledal, že by správní orgány porušily zásady dle § 2 správního řádu, neboť krajský úřad i žalovaný postupovali v souladu se zákonem.
51. Dle žalobce roční lhůta není na místě, pokud se v rámci příprav nového referenčního materiálu nejlepších dostupných technik pro kovářny a slévárny počítá se lhůtou 8 let pro zavedení opatření pro snížení emisních koncentrací TOC. K tomuto lze uvést, že potřebu limitu v předmětné výši žalovaný řádně odůvodnil s tím, že je nutně tohoto limitu dosáhnout co nejdříve, s ohledem na veřejný zájem. Nadto je možné uvést, že splnitelnosti limitu si je žalobce ostatně zřejmě vědom, neboť z protokolů o zkoušce č. 22198 část 1 a Protokol o zkoušce č. 22198, část 2 vyplývá, že je v době měření plní. Tyto protokoly byly dle vyjádření žalovaného krajskému úřadu zaslány zástupcem žalobce. Soud přitom musí podotknout, že žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že protokoly jsou přílohou vyjádření k žalobě, avšak přílohou vyjádření nebyly. Žalobci však dle jeho repliky byly výsledky známy a dosažení limitu 50 mg/m³ potvrdil.
52. V replice žalobce uvedl, že se žalovaný snaží doplnit důvody rozhodnutí o údaje ze systému ISPOP a další skutečnosti. Dle žalobce to není dostatečné, má se přistupovat individualizovaně. Z vyjádření k žalobě vyplývá, že zde žalovaný uvedl některé skutečnosti nad rámec napadeného rozhodnutí. Jak soud uvedl výše, prvotní zdůvodnění žalovaného postačovalo pro závěr o řádně stanoveném emisním limitu. Skutečnosti ve vyjádření k žalobě nebyly uvedeny v době vydání napadeného rozhodnutí, tudíž soud z těchto informací nebude vycházet. Soud neshledal, že by žalovaný reagoval pouze na podružné otázky dané problematiky. Rovněž nebylo shledáno pochybení v tom, že by žalovaný nepřistupoval individualizovaně.
53. Pokud žalobce v replice uvádí, že v ČR je minimum alespoň vzdáleně obdobných provozů s podobnými technologiemi, jako jsou ty používané žalobcem, které vůbec specifický emisní limit TOC stanoven nemají, tato skutečnost není pro řešenou věc relevantní. Žalobci byl stanoven limit s ohledem na prokázaný zápach obtěžující okolní zástavbu.
54. Žalobce nepovažuje za podstatné nepřekročení limitu při měření, neboť bylo prováděno po celozávodní dovolené. Žalobce však nedoložil žádné další výsledky měření z jiné doby, tudíž nelze potvrdit, že by limit nebyl plněn. Soud souhlasí se žalobcem v tom, že mohou při dalším měření být výsledky odlišné a že z tohoto důvodu byla stanovena častější frekvence měření, nic to však nemění na skutečnosti, že limit bylo třeba stanovit. Limit nebyl stanoven pouze z důvodu, že by byl žalobcem plněn, nýbrž s ohledem na další skutečnosti. Byl stanoven řádně, jak soud uvedl výše. Skutečnost, že by limit měl být pro žalobce likvidační, nebyla žalobcem nijak doložena.

Stanovení emisních limitů pro konkrétní látky

55. Rozhodnutím o změně č. 13 integrovaného povolení (dále také „IP“) nebyly žalobci stanoveny žádné emisní limity pro konkrétní látky. Krajský úřad pouze stanovil kroky vedoucí k následnému budoucímu stanovení specifických emisních limitů pro látky, které byly zpracovatelem odborného posudku identifikovány ve vstupních surovinách a následně pomocí hodnot čichových prahů určeny jako pachově problematické.
56. Hodnoty stanovené zpracovatelem posudku na základě výpočtových stavů nebyly dle žalobce stanoveny řádně a nemohou být podkladem pro budoucí změnu integrovaného

povolení, neboť vychází z nesprávně stanovených čichových prahů. Žalobce dále namítá, že se žalovaný řádně nevypořádal se všemi námitkami. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že si krajský úřad byl vědom toho, že hodnoty čichových prahů se v jednotlivých literárních zdrojích mohou významně lišit a současně ani neexistují hodnoty, které by byly určeny příslušnou národní nebo evropskou autoritou. Z tohoto důvodu využil diplomovou práci. V napadeném rozhodnutí bylo dále uvedeno, že „[v]zhledem ke skutečnosti, že se v celém postupu identifikace látek a stanovení čichových prahů vychází z předložených bezpečnostních a technických listů a z odborných předpokladů, nikoliv z konkrétních měření emisí konkrétních látek dodaných provozovatelem, byly veškeré závěry posudku psány podmiňovacím způsobem. KÚJMK nebylo doporučeno stanovit konkrétní specifické emisní limity na základě čichových prahů, ale na základě čichových prahů je provozovatel nucen prokázat v jakém množství se konkrétní znečišťující látky v odpadní vzdušnině vyskytují. V případě, že se budou hmotnostní koncentrace těchto látek vyskytovat nad konkrétní úroveň definovanou posudkem, tak autorizovaná osoba navrhuje stanovit konkrétní výši emisního limitu pro danou látku.“ Žalobce neuvedl, jakým způsobem byly prahy nesprávně stanoveny, nepředložil jiný odborný posudek, tudíž správní orgány správně postupovaly v souladu se znaleckým posudkem, jenž nechal vypracovat krajský úřad. Stran vypořádání námitek soud neshledal pochybení. Žalovaný není povinen reagovat na každou dílčí námitku (srov. např. rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54).

57. Žalobce namítá, že předmětná diplomová práce není uvedena v podkladech. Z napadeného rozhodnutí vyplynulo, že v odborném posudku nebyly hodnoty stanoveny na základě diplomové práce. Skutečnost, že zdroj (diplomová práce) není řádně citován, není v dané věci podstatným pochybením. Byla uvedena jako jeden z podkladů pro porovnání látek v bezpečnostních listech. Píze na jejím základě nebyly žalobci stanoveny žádné povinnosti.
58. Žalovaný se dle žalobce nezabýval hodnotami čichových prahů jednotlivých látek. Z napadeného rozhodnutí soud zjistil, že se touto námitkou žalovaný výslovně nezabýval, ale okrajově námitku vypořádal na straně 8 napadeného rozhodnutí. Zde je nutno připomenout, že žalovaný nemusí reagovat na každou dílčí námitku. Podstatné je, že nešlo o takovou vadu, která by měla za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že účelem nebylo stanovit konkrétní specifické emisní limity na základě čichových prahů, avšak na základě uvedených čichových prahů bylo provozovateli uloženo prokázat autorizovaným měřením, v jakém množství se konkrétní znečišťující látky v odpadní vzdušnině vyskytují, jak ostatně soud uvedl již výše. S ohledem na to, že tímto nebyla stanovena žalobci přímo určitá povinnost, nezpůsobila tato skutečnost nezákonnost rozhodnutí.
59. Žalobce uvedl vlastní hodnoty čichových prahů jednotlivých látek. Jelikož tyto prahy nebyly součástí odborného posudku, nýbrž byly uvedeny pouze v odvolání žalobce, nelze je brát jako prokazatelné hodnoty. Na tom nemění nic ani fakt, že předmětné pasáže měla vypracovat pro žalobce Ing. P. A. Lze souhlasit se žalobcem v tom, že postup žalovaného, který uvedl, že hodnoty byly ověřeny z veřejně dostupných zdrojů, není ideálním zdůvodněním, avšak tato skutečnost nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Jak bylo uvedeno, žalobce nedoložil žádný znalecký či jiný posudek, jímž by svá tvrzení prokazoval.
60. Žalovaný uvedl, že hodnoty čichových prahů se v jednotlivých literárních zdrojích mohou významně lišit a současně ani neexistují hodnoty, které by byly určeny příslušnou národní nebo evropskou autoritou. Volba středních hodnot zjištěných čichových prahů je

odpovědným přístupem, který eliminuje současně velmi nízké i velmi vysoké hodnoty. Vzhledem k tomu, že předmětné hodnoty nelze přesně stanovit, žalovaný postupoval správně, pokud zvolil střední hodnotu čichových prahů. Nutno zopakovat, že žalobci nebyly stanoveny žádné emisní limity pro konkrétní látky.

61. Dle žalobce nejsou správné výpočtové stavy. Vzhledem k tomu, že posudek byl zpracován odborníkem a žalobce jiného důkazu k tomuto nedoložil, nelze než dojít k tomu, že znaleckým posudkem byly hodnoty stanoveny správně. Pro názor, že nebylo zjištěno množství znečišťující látky, žalobce rovněž nedoložil ničeho.
62. Dle žalobce měli zpracovatel posudku a správní orgány zjišťovat látky vznikající v důsledku chemických reakcí na příslušných výduších. Jak vyplynulo ze spisového materiálu, žalobce nepředložil údaje o složení látek v odpadním plynu jednotlivých výdechů, a proto nebylo možné stanovit množství jednotlivých látek v odpadních plynech. Rovněž žalovaný poznamenal, že toto byl důvod, proč vycházel z předložených bezpečnostních a technických listů a z odborných předpokladů, a nikoliv konkrétních měření emisí konkrétních látek dodaných provozovatelem, protože byly veškeré závěry posudku psány podmiňovacím způsobem. S ohledem na uvedené skutečnosti tak nelze posoudit postup žalovaného jako chybný. Vzhledem k tomu, že žalobce nedoložil jiného odborného posudku, z něhož by vyplývalo, že předmětné látky provoz žalobce neprodukuje, nelze než mít za závěr odborného posudku vypracovaného na základě žádosti správního orgánu za správný.

Nesoulad s BAT/Dokumentem BREF a neexistence dostupných technologií k dosažení uloženého specifického emisního limitu

63. Žalovaný se dle žalobce dostatečně nevypořádal nesouladem závěrů posudku, rozptylové studie a prvostupňového rozhodnutí se závěry o nejlepších dostupných technikách (dále také „BAT“). Žalovaný se k této námitce vyjádřil na straně 14 napadeného rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že technická zařízení žalobce splňují BAT. Dle soudu je zdůvodnění žalovaného stručné, ovšem jeho správní úvaha z daného posouzení vyplývá. K nevypořádání námítky neexistence vhodné reálně dostupné technologie k dosažení uloženého specifického emisního limitu TOC na formovně od 1. 5. 2023 - 50 mg/m³ žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že v obdržení protokolech z autorizovaného měření byl emisní limit pro TOC 50 mg/m³ v době autorizovaného měření plněn na všech výduších zdroje formovna (pískové hospodářství a linka HWS), tudíž tato námitka je bezpředmětná. Jak již soud uvedl výše, předmětné protokoly nemá k dispozici, avšak žalobce jejich výsledek nerozporuje.
64. Žalobce namítá, že není zdrojem zápachu. Žalovaný uvedl, že při několika místních šetřeních v okolních provozech se nepovedlo zjistit jiné zdroje zápachu než žalobce, přičemž na počátku řešení problematiky zápachu v lokalitě bylo pracováno také s touto možností. Tato skutečnost byla rovněž potvrzena z pachové studie předložené žalobcem krajskému úřadu roku 2021 – žalobce dne 7. 12. 2021 zaslal krajskému úřadu protokol z technického měření emisí a pachových látek Automatické formovací linky HWS – výduchy č. 1, č. 2, č. 3 a č. 4 (č. 21253, TOP-ENVI Tech Brno, s.r.o., datum měření 26. 10. 2021), z něhož bylo zřejmé, že oproti předchozímu měření (ČIŽP, 2018) došlo k výraznému zvýšení koncentrací pachových látek. Námitka je proto nedůvodná.
65. Žalobci je dle jeho názoru přičítáno k tíži přechod na ekologičtější varianty pojiv. K tomuto žalovaný uvedl, že dodavatel pojiva ECOCURE BLUE deklaruje nižší emise škodlivin výhradně ve fázi odlévání, nikoli ve fázi vytloukání forem a regenerace jader pro oživení formovací směsi. Pojivový systém snižuje emise BTX (benzen, toluen a o-, m- a p-xylen) v

procesu odlévání a pouze obsah fenolu v regenerovaném písku. Nikdy nebylo dokladováno v tomto konkrétním zařízení žádným reálným měřením, že tato pojiva mají skutečně deklarované efekty na snižování emisí pachově postižitelných látek a TOC v celém výrobním cyklu použití jader a následném ožívování formovací směsi původními jádry. Tato pochybnost je dle žalovaného potvrzena aktuálními kroky žalobce, jenž v tiskové zprávě zveřejněné dne 24. 5. 2022 na webu (<https://www.heunisch.eu/cs/podnik/aktuality>) přešel na jiný pojivový systém ECOCURE SILVER, který údajně snížil emise TOC a pachových látek. Soud se s názorem žalovaného ztotožňuje a námitka je tak nedůvodná.

66. Žalobce namítá, že zdůvodnil, proč adsorpce, metoda termické oxidace, venturiho vypírka, biofiltrace ani biopračky nejsou technologiemi, které by v konkrétním případě jeho provozu byly použitelné za účelem dosažení uvedeného cíle. Žalovaný se dle žalobce pouze omezil na konstatování, že podle Dokumentu BREF určité postupy existují, nevypořádal se však s námitkami jejich nepoužitelnosti v daném případě. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se vyjádřil k postupům podle Dokumentu BREF. Žalovaný ke svým závěrům došel na základě odborného posudku, v němž byly metody obecně popsány. Žalobce naproti tomu sice argumentuje, proč jednotlivé metody nelze použít, avšak k tomuto nepředložil žádný znalecký posudek, v němž by byla daná skutečnost stanovena odborníkem. Argument, že předmětná část byla řešena s paní Ing. P. A., CSc., je v této věci nerelevantní, neboť k tomu nemá žalobce žádného podkladu. S ohledem na to tedy nelze rozhodnout, zda jednotlivé metody jsou nebo nejsou pro žalobce fakticky dostupné. Soud souhlasí se žalobcem v tom, že je třeba vzít v úvahu ekonomickou a technickou možnost modernizace. Žalobce však nepředložil soudu ke svým tvrzením důkazy či návrh lepší technologie. Dle žalobce nedošlo k identifikaci vhodných opatření s ohledem na technologii, což žalovaný přiznává. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že toliko obecné závěry byly učiněny s ohledem na nedostatek informací od provozovatele. Zde je tedy žalobce ten, kdo nepředložil po něm požadované dokumenty. S ohledem na to není ani možné, aby vyhotovitel odborného posudku pracoval se všemi konkrétními výsledky.
67. Dle žalobce zpracovateli posudku poskytl požadovanou součinnost. Kritizuje, že znalci stačily pouhé tři hodiny dne 11. 2. 2022, aby se na místním šetření seznámil s provozem Slévárny. K závěrům o nepoužitelnosti navržených metod adsorpce, dodatečného spalování, mokrého odlučování a biofiltrů v provozu žalobce není dle žalobce třeba rozsáhlejších informací. Správní orgány i zpracovatel posudku dle jeho názoru rezignovali na identifikaci vhodných opatření k omezení znečišťujících látek obtěžujících zápachem s ohledem na technologii a její účinnost. I zde je nutno konstatovat, že žalobce uvádí toliko svůj názor na tuto vysoce odbornou záležitost bez toho, aniž svá tvrzení jakkoli dokládal odbornými materiály, minimálně obdobné odborné úrovni, jak doložil krajský úřad. S ohledem na to nelze dospět k závěru, že by žalovaný nepostupoval správně. Stanovený emisní limit je dle žalobce s přihlédnutím k zařízení a fakticky dostupným technologiím nedosažitelný. Jak již soud uvedl, žalobce k tomuto nedoložil žádný důkaz či odborný posudek.
68. V replice žalobce uvedl, že měření je finančně náročné a je třeba posoudit, zda uložená povinnost je v souladu se zásadou proporcionality dle § 2 odst. 3 správního řádu. Vzhledem k tomu, že správní orgány dovodily, že žalobce je zdrojem zápachu, jenž obtěžuje okolní lokality určené k bydlení, je ve veřejném zájmu dodržování emisního limitu 50 mg/m³, je dle zdejšího soudu povinnost měření důvodná. Jak žalovaný uvedl, pokud bude emisní limit žalobcem plněn, bude možno měření neprovádět tak často. S názorem žalovaného se zdejší soud ztotožňuje.

69. Dle žalobce je absurdní, že mu žalovaný vyčítá, že nedodal údaje o složení látek. Nelze usuzovat, zda chemické látky na výduších jsou zdrojem zápachu. Námitka, že v posudku nebyly zohledněny látky nacházející se v ovzduší běžné, je irelevantní. K tomuto se soud již vyjádřil výše – vzhledem k tomu, že žalobce předmětné údaje nedodal, vycházel zpracovatel posudku z bezpečnostních a technických listů. Tento postup žalobce rovněž rozporuje, není tedy jasné, jaký postup měly dle žalobce správní orgány zvolit, pokud předmětné údaje nedodal.
70. Z výše uvedených důvodů není potřeba provést žalobcem navrhovaný výslech Ing. P. A., neboť v dané věci je tento důkaz nadbytečný a nemohl by prokázat přesnou úroveň čichových prahů či jaké látky se na výduších nacházejí.

Námitka změny suroviny

71. Žalobce splnil povinnost měření, a to ve snaze vyjít vstříc požadavkům Krajského úřadu. Tato byla uložena nezákonně, neboť v daném případě nešlo o „změnu suroviny v povolení provozu“, jak se domnívá žalovaný. Své tvrzení doložil vyjádřením vydaným dne 11.5.2022 společností ASK Chemicals Czech s.r.o. V replice žalobce uvedl, že krajský úřad v roce 2019 změnu pojiva za změnu suroviny nepovažoval, pojiva ECOCURE schválil v provozních rádech, ale neměl potřebu ukládat povinnost provést měření.
72. Ze spisového materiálu soud zjistil, že dne 17. 4. 2019 provedla autorizovaná měřící skupina TOP-ENVI Tech Brno, spol. s r.o. autorizované měření, zaznamenané do protokolu č. 19087 ze dne 12. 6. 2019. V průběhu měření byl zdroj Jáderna osazen celkem 5 jádrařskými stroji a směs Cold Box byla složena ze slévarenského pojiva ASKOCURE 388 a aktivátoru ASKOCURE 666. V rámci změny č. 12 integrovaného povolení (č. j. JMK 108212/2019 vyhotoveno dne 25.7.2019, které nabylo právní moci dne 17. 8.2019, odkaz - [https://ippc.mzp.cz/ippc/ippc.nsf/\\$pid/MZPVKHCE3FUT](https://ippc.mzp.cz/ippc/ippc.nsf/$pid/MZPVKHCE3FUT)) bylo v podmínce č. 4.1.13 stanoveno, že *„Provozovatel bude jako pojivo při výrobě forem metodou Cold Box používat výhradně chemické směsi se složením na bázi výrobků typu ECOCURE 30 a ECOCURE 60.“*
73. Z vyjádření dodavatele pojiva společnosti ASK Chemicals Czech, s.r.o. ze dne 11. 5. 2022 vyplývá, že se nejedná o změnu suroviny. Zdejší soud souhlasí se žalovaným, že uvedená nová pojivová směs ECOCURE BLUE využívaná od roku 2019 je obdobnou, ale ne zcela shodnou chemickou směsí. O tom dle žalovaného svědčí to, že byla do provozu zaváděna postupně na základě důkladného testování, laboratorního zkoušení a vyhodnocení vlivů na jednotlivé technické, výrobní aspekty výroby a kvalitu výrobků. Žalobce ve svém přípisu ze dne 19. 12. 2018 konstatuje, že v druhé polovině roku byly provedeny technologické zkoušky s pojivem ECOCURE BLUE a při tomto testování byla posuzována hlediska zpracovatelnosti jádrové směsi, jakost při výrobě jader, zpracovatelnost jader při odlévání, tvorba zápachu při odlévání a vliv pojivového systému na interní a externí zmetkovitost.
74. Soud se tedy ztotožňuje s názorem žalovaného, že pokud by se tedy v případě nového pojivového systému mělo jednat o výrobně zaměnitelné suroviny, tak by testování a zkoušení v takovém rozsahu nebylo nutné provádět. S ohledem na to tedy žalovaný postupoval správně a souvislosti s § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, pokud po žalobci požadoval jednorázové měření do 4 měsíců. Změnou suroviny v povolení provozu je nutno rozumět nejen obměnu základní složky. Zachování principu účinku určité chemické látky ve výrobním procesu neznamena automaticky zachování chemického složení takového přípravku.

75. Žalovaný dle žalobce nesprávně a nepodloženě žalobci vytýká, že „nejsou instalovány takové typy jádrařských strojů, na které nebylo vydáno povolení“. Z údajů o měřeném zdroji z autorizovaného měření dne 20. 4. 2022 autorizovanou měřicí skupinou TOP-ENVI Tech Brno, spol. s r.o. jaderna vyplývá, že měření emisí zdroje jaderna bylo provedeno při napojení 8 jádrařských strojů. Při předchozím měření emisí zdroje jaderna v roce 2019 byl tento zdroj osazen 5 jádrařskými stroji. Ze změny č. 2 IP č. j. JMK 71445/2007 a následujících změn jednoznačně vyplývá, že „Na pračku plynů jsou napojeny dva stávající automatické vstřelovací stroje H25 a SPC 20 (výrobce f. Foundry Automation) a pět nových jádrařských strojů LB 50-100.“ Dle žalovaného tak nejsou instalovány takové typy jádrařských strojů, na které bylo vydáno povolení, ale současně ani měření emisí nově instalovaných strojů neproběhlo v souladu s ust. § 3 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 415/2012 Sb., tedy do 4 měsíců po zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí. Dle žalobce je s podivem, že se žalovaný v rozporu s § 89 odst. 2 s.ř. vyjadřuje k něčemu, co ani nebylo v rámci v odvolání řešeno. Vzhledem k tomu, že dle žalobce vyšší počet byl již v rozhodnutí o změně č. 12 integrovaného povolení ohlášen, není nutno se tímto dále zabývat, poněvadž to není předmětem řešené věci, v níž jde o stanovení emisního limitu 50 mg/m³. S ohledem na to není ani nutné provádět jako důkaz žalobcem navržený protokol z měření č. 22087 či v replice navržené oznámení ČIŽP ze dne 17.8.2022, sp. zn. ZN/ČIŽP/47/3244/2022, č.j. ČIŽP/47/2022/7244 či rozhodnutí o změně č. 2 integrovaného povolení ze dne 4. 9. 2007.
76. Žalovaný dle žalobce porušil zásadu stanovenou v § 3 správního řádu. Dle názoru soudu žalovaný tuto zásadu neporušil, stav věci – tedy že žalobce je tím, kdo obtěžuje okolí slévárny zápachem – zjistil dostatečně určitě.
77. Žalobce tvrdí, že kompletní spis z přezkumného řízení nebyl součástí následného správního spisu o změně integrovaného povolení, ale jeho součástí byl pouze dokument “Vyhodnocení stížností občanů”. Dle žalovaného krajský úřad data sesbíral a vyhodnotil v rámci přezkumu závazných podmínek integrovaného povolení z výše uvedených zdrojů, přičemž všechny uvedené podklady byly součástí přezkumného řízení. Ve vyjádření k žalobě žalovaný zvedl, že krajský úřad neodepíral žalobci právo nahlédnout do spisu o přezkumném řízení, v němž byly evidovány všechny podněty, jejich ověření a samostatná místní šetření krajského úřadu evidována. Na jejich základě vytvořil pověřený pracovník krajského úřadu žalobcem uvedený dokument “Vyhodnocení stížností občanů”, který se stal součástí správního řízení o změně integrovaného povolení a mohl být žalobcem zkoumán, příp. se žalobce mohl zajímat o původ zdrojů, na jejichž základě byl tento dokument vytvořen. Jednalo se tedy v každém případě o dokument, se kterým žalobce byl seznámen před vydáním rozhodnutí ve věci. Byť má zdejší soud za to, že předmětné podněty mohly být doloženy ze spisu z přezkumného řízení, nejedná se o takovou vadu, která by způsobovala nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce se mohl s danými dokumenty seznámit a tyto nebyly podstatné pro zde řešenou věc. Soud neshledal, že by žalovaný postupoval v rozporu s žalobcem uvedeným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2015, č.j. 3 As 70/2014-52. Postup krajského úřadu, který na základě informací z přezkumného řízení vypracoval dokument “Vyhodnocení stížností občanů”, shledává soud dostatečným. V tomto dokumentu byly shrnuty podklady, na základě kterých bylo zahájeno správní řízení. Nebylo tedy nutné připojovat celý spis.
78. Žalobce se podivuje nad závěry žalovaného, který o věci rozhodl, aniž by navštívil slévárnu. K tomuto soud uvádí, že žalovaný rozhodoval na základě podkladů od krajského úřadu a

obsahu správního spisu, z něhož předmětné informace vyplývají, přičemž žalobce nepředložil žádný důkaz, že by předmětný zápach nepocházel z jeho slévárny.

79. Dle žalobce postup použitý úřadem postrádá nezávislost a nezainteresovanost. Navrhl užití systému AIRQ. K tomuto soud uvádí, že shodně se žalovaným má za to, že tento systém mohl využít sám žalobce. Ten se ovšem omezil pouze na konstatování, že stížnosti obyvatel nejsou objektivní.
80. Správní orgány dle žalovaného rezignovaly na zohlednění dalších zdrojů znečišťování, ačkoliv je jako zdroj zápachu sám krajský úřad připustil. To bylo zřejmě důvodem i proto, že posudek byl zadán a vypracován jako matematický model. Zpracovatel posudku tak vůbec nebral v úvahu další emitenty zápachu v oblasti. K tomuto žalovaný uvedl, že zápach produkovaný slévárnou je velmi charakteristický a není pravděpodobná jeho záměna s jiným druhem zápachu. V lokalitě se nenachází žádná jiná slévárna, která by mohla obdobný typ zápachu produkovat. Obtěžování obyvatelstva zápachem ze slévárny tak považuje žalovaný z mnoha doložených záznamů, ověřených místním šetřením KÚJMK, za prokázané. Dále žalovaný uvedl, že žalobce v roce 2021 předložil v rámci přezkumného řízení krajskému úřadu pachovou studii zpracovanou společností PRO – FILTER Brno, s.r.o., která přiznává skutečnosti, že je okolí slévárny obtěžováno zápachem z jejího provozu a navrhuje určitá technická opatření na snížení koncentrace pachových látek. S ohledem na uvedené se zdejší soud ztotožňuje se závěrem žalovaného.
81. Žalobce v replice dále uvádí, že porovnáním stížností občanů a směru větru dle meteorostanice dospěl k závěru, že 57 % hlášení zápach pociťovaný stěžovatelem nemohl být z provozu žalobce. K tomuto však žalobce nedoložil žádný důkaz, tudíž tento závěr nelze mít za prokázaný.

Vypořádání ostatních námitek

82. Žalobce odmítá, že by nic nepředložil a nečinil kroky ke snížení emisí. Ze spisového materiálu soud zjistil, že žalobce začal činit proaktivní kroky až na základě požadavků správního orgánu. Ze skutečnosti, že žalobce dokládá své kroky ke snížení emisí, vyplývá, že právě žalobce je v předmětných lokalitách původcem zápachu. Soud tedy souhlasí se žalobcem, že v době vydání napadeného rozhodnutí či po něm již proaktivní kroky činil, avšak na rozhodnutí ve věci tato skutečnost nemůže mít vliv.
83. Žalobce k ekologičnosti uvádí, že tvrzení žalovaného je účelové. K tomuto jako důkaz dokládá vyjádření společnosti ASK Chemicals Czech s.r.o. ze dne 15. 8. 2022. Jelikož je toto vyjádření datováno až po vydání napadeného rozhodnutí, jedná se o nový důkazní návrh. Dle názoru soudu je tento důkaz však nadbytečný, neboť ekologičnost pojivového systému není předmětem řízení. Ekologičnost sama o sobě neznamená méně emisí. Zásadní pro změření emisí je autorizované měření. V uvedeném vyjádření se navíc společnost ASK Chemicals Czech s.r.o. vyjadřuje k pojivu ECOCURE SILVER, nikoli k ECOCURE BLUE, jímž se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval. Soud neshledává v napadeném rozhodnutí předpojatý přístup správních orgánů. Dle žalovaného nebyl dokladován žádným reálným měřením původní předpoklad, že tato pojiva mají skutečně deklarované efekty na snižování emisí pachově postižitelných látek a TOC v celém výrobním cyklu použití jader a následném ožiování formovací směsi původními jádry. Žalovaný ve svém vyjádření k uvedenému dodal, že *„Přechod na nový pojivový systém ECOCURE SILVER byl předmětem právě napadeného rozhodnutí, kde bylo v podmínce č. 8.2.11 požadováno, aby byla „Nejpozději do 31.10.2022 provedena změna pojivového systému Cold Box tak, aby bylo účinně předcházeno*

vzniku látek s pachovým vjemem.“ Současně bylo v uvedené podmínce také požadováno, aby byly „před změnou uvedeného pojivového systému provedeny detailní provozní a technické zkoušky vč. technického měření emisí s ohledem na celý výrobní cyklus a složení bentonitové směsi. Výsledky těchto zkoušek nebyly doposud předloženy a je tedy s posouzením jejich dílčího účinku povolující orgán odkázán výhradně na tiskovou zprávu „PŘECHÁZÍME NA NOVÝ POJIVOVÝ SYSTÉM“ zveřejněnou dne 24. 5. 2022 na webu provozovatele (<https://www.beunisch.eu/cs/podnik/aktuality>)“. S postupem žalovaného se tak soud ztotožňuje.

84. Dle žalobce zpřísněná frekvence měření TZL a TOC na formovně není dostatečně odůvodněna, neboť i MČ Brno-Vinohrady navrhovala stanovit frekvenci jednou za 18 měsíců. Žalovaný se touto námitkou dostatečně zabýval v napadeném rozhodnutí na straně 15. K tomu uvedl, že vlastní způsob monitorování emisí vychází z legislativních požadavků na jednotlivé zdroje znečišťování ovzduší. Dále uvedl, že krajský úřad může četnost autorizovaného měření emisí upravit, pokud to vyžaduje závažnost konkrétního případu a veřejný zájem. Důvodem zpřísnění je dle žalovaného monitoring problematických výdechů do vnějšího ovzduší a sledování dopadů přijatých opatření ke snížení emisí znečišťujících látek. Co se týče MČ Brno-Vinohrady, žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze uvedl, že tato požadovala vyšší četnost. Dle zdejšího soudu je odůvodnění žalobce dostatečné a v jeho postupu neshledává pochybení.
85. Závěrem žalobce namítá, že žalovaný k vypořádání námitek na straně 17 napadeného rozhodnutí pouze rekapituluje postup krajského úřadu stran této věci, nezabývá se však samotnou podstatou námitek. Zdejší soud neshledává v odůvodnění žalovaného pochybení, žalovaný se k dané námitce dostatečně vyjádřil.
86. Žalobce v replice uvedl, že nikdy nečinil průtahy v rámci správního či soudního řízení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze uvedl, že žalobce místo řádné komunikace s povolujícím orgánem zveřejňuje informace o těchto změnách v provozu výhradně prostřednictvím tiskových zpráv na svých webových stránkách. Žaloba je dle žalovaného vnitřně rozporná a má vést jen a pouze k oddálení kroků orgánů státní správy vedoucích k vynucení nápravy tohoto nezákonného stavu znečišťování ovzduší. Jak také uvedl žalovaný, žalobce činil proaktivní kroky až po zahájení řízení a některé dokumenty nepředložil. S názorem žalovaného se soud ztotožňuje.
87. Soud tedy závěrem shrnuje, že žalovaný na základě výše uvedeného dospěl ke správnému závěru, že krajský úřad i žalovaný se dostatečně zabývali zjištěným skutkovým stavem. Krajský soud v postupu žalovaného neshledal pochybení, napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a bylo vydáno v souladu se zákonem.

IX. Závěr a náklady řízení

88. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
89. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad

rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, pročez mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. dubna 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu